

Комбинацијом изборне технике добија се такав изборни систем за парламент у коме се доњи дом бира општим и једнаким бирачким правом, док се горњи дом бира ограниченим гласањем. Тако се постиже равноправност нижих и виших друштвених редова јер док нижи (захваљујући општем праву гласа) улазе у доњи дом и у њему постају утицајни, дотле ови виши заузимају други дом и доприносе да он има виши ниво. Како закључује Слободан Јовановић, овакав изборни систем је добар у целини јер се њиме нижи друштвени редови не искључују из парламента. Али зато што се горњи дом бира неједнаким гласањем, сам парламент се не спушта на нижи ниво.

Демократска варијанта дводомог парламента је данас чешћа и потиче од римске институције Сената (Senex – старац) који је својевремено означавао тело старца, оних који су мудрији од осталих, и то тело је, како примећује проф. Ратко Марковић, било „горњи дом старији од првог дома, у смислу да има јача овлашћења од овог. По оваквом моделу је рецимо обликован француски Сенат из времена Треће Републике (1875) јер је у почетку био равноправан са првим домом, да би временом слабио и губио своје надлежности и утицај у корист првог дома, тако да се дошло до тога да према Уставу француске Пете (као и Четврте) Републике од 1958. год. Национална скупштина има веће надлежности од Сената. То се види по томе што коначну одлуку о закону (по неуспешном усаглашавању ставова оба дома) на предлог владе – Министарског савета доноси Национална скупштина а такође и по томе што се питање одговорности владе поставља пред Националном скупштином која о томе одлучује и изгласава неповерење влади. Но има и случајева и парламената – попут италијанског (по Уставу од 1948.) где је Сенат равноправан са првим домом и то како у законодавству тако и у погледу одговорности владе јер ова одговара пред оба дома Парламента а на предлог најмање једне десетине чланова и једног и другог дома. То је случај и са Сенатом у САД који има и нека већа овлашћења од Представничког дома или, боље рећи, нека која овај први дом нема.

Поред политичких разлога који диктирају потребу постојања дводомог парламента (политичког бикамерализма), постоје и неки други због којих је пожељно да се парламент подели на два дома. Пре свих, ту је федерална структура државе, постојање сложене, федералне државе састављене из више посебних државица – федералних јединица које траже и своју